

KOLEKTIVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DZD TARYBOS ORGANAS

1960 m.

spalio

6 d.

Ketvirtadienis

Nr. 81 (1168)

KAINA 15 KAP.

Eina nuo 1948 m.

Sparčiau kaskime bulves

Siais metais rajono kolūkiuose bulvėmis apšodinta beveik 3.000 hektarų — apie 6 proc. ariamos žemės ploto. Daugumas kolūkių, sudarę bulviakasio planus ir paruošę patalpas joms laikyti, sparčiai kasa bulves.

Sparčiai bulvės kasamos „Draugystės keliu“ kolūkio trečioje laukininkystės brigadoje. Čia bulvėmis apšodinta 50 hektarų. Į laukus išėjo visi kolūkiečiai. Bulviakasyje kasdien dalyvauja po 18–20 žmonių.

— Tikimės, kad per 10–15 dienų užbaigsiame kasti bulves, — sako brigadininkas P. Klypas.

Sparčiai bulvės kasamos „Bolševiko“ ir „Levaniško“ kolūkiuose.

Tačiau dar yra kolūkių, kurie bulviakasio nepradėjo. Įdomu, ką galvoja „Ažuolo“, „Gegužės Pirmosios“, „Jaros“, „Jaunosios gvardijos“, „Kelio į komu-

nizmą“, „Pergalės“, „Spindulio“, „Tarybinio artojo“ kolūkių valdybos? Čia dar bulvės nepradėtos kasti ir nenumatytos priemonės, kaip organizuoti bulviakasi. Kiekviena laukininkystės brigada turi po vieną ir net po kelias bulvių kasamąsias mašinas. Panaudojus jas, galima žymiai greičiau nukasti bulves. Ypač bulvių kasimą turi mechanizuoti tie kolūkiai, kurių dirvos lengvesnės, mažiau akmenuotos ir nešlapios. Ten gali pilnai dirbti traktorinės bulviakasės.

Praeitais metais neblogai mechanizavo bulvių kasimo darbus „Ateities“ kolūkis. Čia su elevatorine bulviakase „KTN-2“, tempiama traktoriaus „Belorusj“, kasdien buvo nukasama po 2–3 hektarus bulvių. Šią mašiną kolūkis turi panaudoti ir šiemet. Tam yra visos sąlygos.

Kolūkiai turi išplėsti veislinių bulvių plotus.

Bulviakasio metu reikia išsikeisti ar šlaip išsigyti veislinių bulvių. „Ostbote“ veislės bulvių galima gauti „Anykščių šilelio“ kolūkyje. Respublikoje rajonizuota neblogo bulvių veislė „Vilija“. Jų galima gauti Elmininkų bandymų stotyje. Reikėtų kolūkiams įsigyti ir ankstyvųjų bulvių „Pirmūnių“. Jos žymiai anksčiau subręsta ir panaudojamos kiaulių šėrimui. Šias bulves tikėtų auginti prie fermų.

Rajone yra kolūkių, kurie dar neturi veislinių bulvių ir gauna mažus jų derlius. Reikėtų susirūpinti bulvių sėklos gerinimu „Levaniško“, J. Žemaitės vardo, „Lenino keliu“ ir „Pavasario“ kolūkiams. Šiemet yra visos sąlygos neveislins bulves pasikeisti į veislines. Tuo turi domėtis kolūkių žemės ūkio specialistai.

J. MINKELIS,
rajono žemės ūkio
inspekcijos
vyr. agronomas

Tai, kokios populiarios yra tautos draugystės idėjos, kurias sesijoje iškėlė N. Chruščiovas, rodo ir tas faktas, kad visi ligi šiol kalbėję Asamblėjoje didelių dėmesį skyrė tarybinams pasiūlymams nusiginkluoti bei likviduoti kolonijinę sistemą. Juos aukštai įvertino ne tik socialistinių šalių dele-

rie būtų padėję išspręsti svarbiausias dabarties problemas. Šiuo atžvilgiu ypač būdinga buvo JAV prezidento Elzenhauerio kalba. Jam, kaip taikiai pastebėjo prancūzų laikraštis „Komba“, „nepavyko puolimas Suvienytųjų Nacijų Organizacijoje. Savo kalba jis norėjo užbėgti Chruščiovui už akių.

BŪDAI TAIKAI UŽTIKRINTI

gacijų vadovai, bet taip pat eilės neutralių valstybių atstovai, jų tarpe Ganos prezidentas Nkruma, Kubos ministras pirmininkas F. Kastro, Indonezijos prezidentas Sukarnas, Jungtinės Arabų Respublikos prezidentas Naseras. Kai dėl kalbų, kurias sesijoje pasakė kariniuose blokuose dalyvaujančių Vakarų valstybių atstovai, tai jie, nors ir buvo priversti pripažinti nusiginklavimo bei kolonijinės sistemos likvidavimo svarbą, bet neišskėlė pasiūlymų, ku-

Tačiau jis nepasakė nieko bent kiek konkretaus. Taikaus puolimo klausimais šeimininkas ir toliau yra Chruščiovas“.

Sesijos darbą palankiai veikia Tarybų Sąjungos pasiūlymas, kad sesijoje dalyvautų vyriausybės ir valstybių — SNO narių — vadovai. Nepaisant neigiamo Vakarų valstybių nusistatymo šios idėjos atžvilgiu, į sesiją atvyko žymūs socialistinių ir eilės neutralių valstybių veikėjai, o tai priverstė dalyvauti Asamblėjoje

teikė jai aukščiausio lygio sustikimo SNO rūmuose pobūdį.

Tačiau negalima nepažymėti, kad Amerikos prezidento ir Anglijos ministro pirmininko pasakytos sesijoje kalbos nesudarė teigiamo indėlio į jos darbą. Elzenhaueris savo kalboje pademonstravo JAV valdančiųjų sluoksnių siekimą tęsti tarptautinio įtemplio aštrinimo politiką. O Makmilano kalba Asamblėjoje, anot italų laikraščio „Paeze“, „visus nuvylė ir nepajė-

Kolūkiet!

Ar skubi kasti bulves ir arti dirvas?

PER 7 DIENAS

KRASnodaro KRAS-TAS. Kubanės mokslinis tyrimo institutas. Išbando naujus traktorius savo ir kolūkių laukuose. Jų tarpe — Minsko traktorių fabriko išleistą traktorių „MTZ-52“, kurio visi ratal yra vedamieji. Jis aprūpinamas 50–55 arklio jėgų dizeliniu varikliu ir išvysto greitį iki 24 kilometrų per valandą.

Nuotraukoje: naujas traktorius „MTZ-52“. E. Sulepovo (TASS) nuotr.

Labai geras kukurūzų derlius užaugo „Jaros“ kolūkyje. Šiais metais kolūkiečiai augino 27 ha kukurūzų, kurie sužaliavo, sulapojo lyg miškas.

Daug reikėjo pasidaryti, tokį gausų derlių nuimant, silosuojant. Per

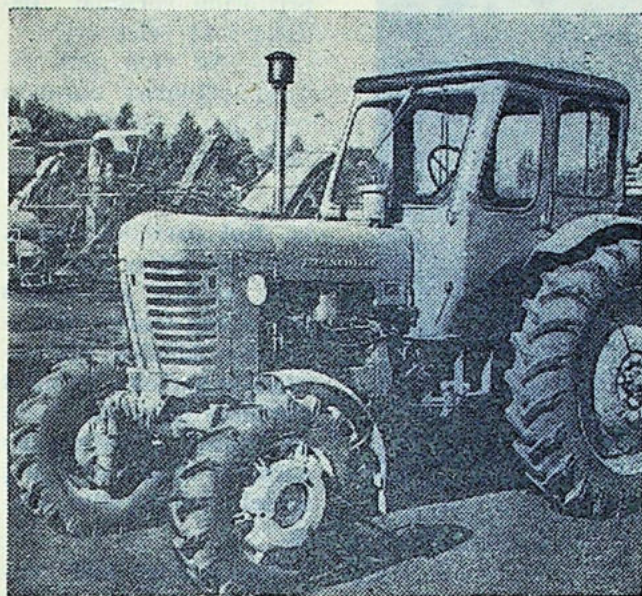
savaitę visi kukurūzai buvo užraugti. Greičiausiai susilosavo kukurūzus Juozo Kazlausko vadovaujama antroji brigada. Gera pasidarbavo kolūkiečiai V. Rimkus, B. Viršyla, A. Surgautas, K. Aksomitas ir kiti. A. Vilkas

Savicko traktorius nenutyla

„Vienybės“ kolūkio traktorininkas A. Savic-

kas per pamainą sukultivuodavo po 12 ha dirvų žiemkenčiams. Dabar jis sparčiai aria laukus atėinančių metų sėjai. Traktoriaumi DT-54 A. Savickas kasdien suaria po 9 hektarus. Dirbdamas ir naktimis. Jis vienas pasirūpino suarti apie 50 hektarų dirvų.

Pr. Zilionis

Ko delsiama?

J. Bilūno vardo kolūkio žemdirbiai negali skųstis šlapiomis dirvomis. Abu kolūkio traktorininkai, J. Žvironas ir A. Sermukšnys, laisvi. Bet dirvas aria lėtai. Per pastarąsias keturias dienas šie mechanizatoriai suarė tik 9 hektarus dirvų. Kodėl tiek nedaug? Ogi po sėjos traktoriai nesusitvarkyti, gėdinėja. Be to, ir patys traktorininkai dirba be ūpo. Tai savuose sklypuose krapštos, tai malkomis rūpinasi. O prieš akis — daugiau kaip 200 hektarų neartų dirvų. Reikėtų ir kitus kolūkiečius siųsti į laukus. Tegu arkliais arlia!

T. VARNAS

Amerikos prezidentą Elzenhauerį, Anglijos ministrą pirmininką Makmilaną ir kitų kapitalistinių šalių vyriausybės vadovus. To dėka Generalinės Asamblėjos XV sesija pasidarė itin reprezentacinė, visa tai su-

gė patraukti į JAV vadovaujamų Vakarų pusę ne vienos naujos šalies. Visų šalių taikingoji visuomenė apgalestaudama pažymi, jog Elzenhauerio ir Makmilano kalbų turinys neatitiko interesų, kad būtų išspręsti nusiginklavimo ir greito kolonijinės sistemos likvidavimo klausimai.

Praėjusios dvi SNO sesijos darbo savaitės parodė, kad Vakarų valstybės, kaip valdžiai pasakė Kubos laikraštis „Revoliucion“, „žengia prieš naują istorijos vėją“.

D. Kasatkina

Pasikeičia kino filmų demonstravimo laikas

Ryšium su darbo dienos sutrumpėjimu, tenkinant žiūrovų pageldavimus, kino teatre „Pergalė“ pakeičiamas filmų demonstravimo laikas.

Nuo š. m. spalio 5 d., kiekvieną dieną, išskyrus pirmadienius, bus trys kino seansai, kurių pradžia nuo 17 val. 30 min., 19 val. 30 min. ir 21 val. 30 min.

„Kolektyvinio darbo“ inf.

Politinio švietimo kabinetas visuomeniniams pagrindais

Prie Troškūnų miesto pirminės partinės organizacijos organizuotas ir pradėjo savo darbą politinio švietimo kabinetas visuomeniniams pagrindais. Politinio švietimo kabinetui vadovauja pagrindininkas - revoliucionierius, senas TSKP narys B. Elnoris. Politinio švietimo kabinete dirba žmonės, turintieji didelį propagandinio darbo patyrimą. Tai Troškūnų vidurinės mokyklos direktorius J. Markuckas, K. Staro vardo kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius A. Bukantienė ir kiti — viso 7 komunistai.

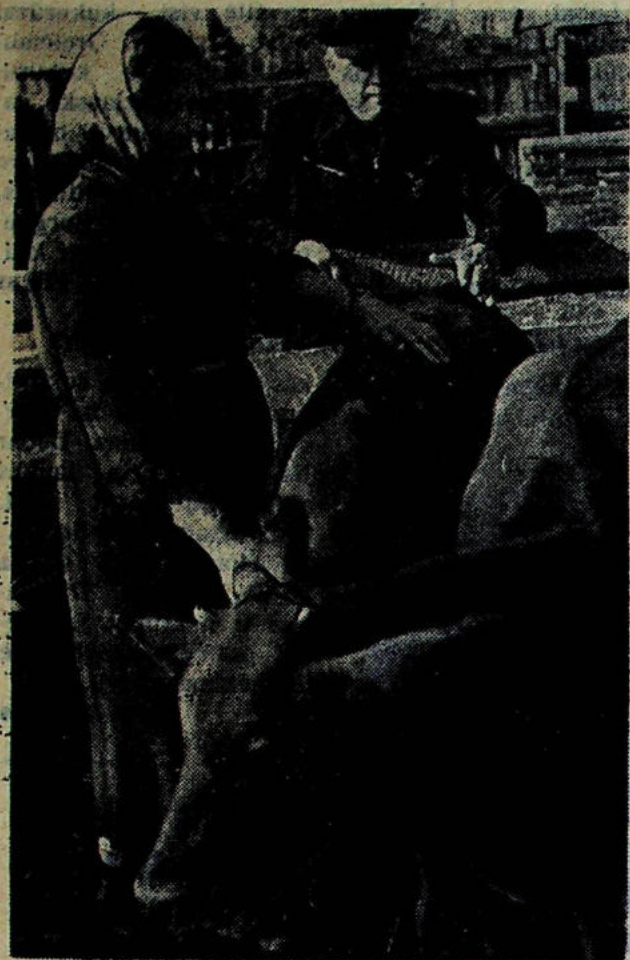
Politinio švietimo kabineto narių iniciatyva spalio 26 d. numatoma prarasti grupinį aplinkinių kolūkių agitatorių pasitarimą. Spalio mėn. 30 d. Troškūnų kino teatro salėje bus prarastas J. Ragauskos knygos „Ite, missa est“ aptarimas.

Politinio švietimo kabineto nariai teiks paramą aplinkinių kolūkių partinio švietimo ratelių propagandistams.

A. Utkus

Gyvulininkystės darbuotojai! Sekite pirmūnų pavyzdžiu ir garbingai įvykdykite prisiimtus įsipareigojimus!

Stefos veršeliai

Nuotraukoje: Stefa Matuliuskienė.
R. Eidukaitės tekstas, I. Vallionio nuotr.

Gera priemonė paršeliams auginti

Nors pas mus kiaulių tvartas yra tipinis pastatas, tačiau žiemą esti šaltokas. Kiaulėms dar nieko, bet paršellai, ypač maži, persala, suserga ir nugaišta. Iš žiemą gimusių paršelių sunkiau nupenėti bekonius.

Praėjusi žiema buvo šalta, ir mes netekome daug jaunų paršelių.

Emėm ieškoti priemonių, kaip apsaugoti mažus paršelius nuo persalimo. Ir štai viena iš tų priemonių save labai pataisino. Ją lengvai gali pritaikyti kitų kolūkių kiaulių augintojai.

„Ažuolo“, „Diktaro“, „Jaunosios gvardijos“, J. Zemaitės vardo kolūkiai turi mažai paruošę šieno. Sultingųjų pašarų gamyba irgi mažai rūpinasi. Iš kukurūzų šluose kolūkiuose užraugta nedaug siloso, o atolas cukrinių runkelių lapai nesilosuojami, nors lankose prižėlę sodrios žolės brigadose salnos eda lapus.

(Faktas)

Veislinių kiaulių garduose mes įrengėme nedidelius namelius. Namelyje šviečia, o tuo pačiu ir į pakankamai apšildo elektros lemputė. Jame sausa, ir paršellai labai gerai jaučiasi ir didžiausius šalčiams esant.

Tokį namelį padaryti labai paprasta. Iš lentgalių sukalama paliga dėžė. Apačioje išplaunama anga paršeliams įeiti, o viršuje padaromas dangtis. Kai patalpoje pakankamai šilta, dangčiai atidaromi.

Statyti namelius tvartuose gerai dar ir kitam reikalui. Pasitaiko, kad kiaulės paršelius nugudžiauslems šalčiams esant.

Statyti namelius tvartuose gerai dar ir kitam reikalui. Pasitaiko, kad kiaulės paršelius nugudžiauslems šalčiams esant.

Kad neatsitiktų taip...

Ka aš pamiršau padaryti? — A... Atsiminiau... paruošti pašarų gyvuliams!

G. Joršos pieš.

Rajoninėje žemės ūkio parodoje lankytojai stebėjosi:

— Kokie gražūs veršeliai!

Prie aptvaro prikalta lentelė rodė: per parą „Naujo gyvenimo“ kolūkio veršinėkės Stefos Matuliuskienės prižiūrimi veršeliai priauga po 950—1000 gramų.

Kaipgi šios kolūkietės prižiūrimi veršeliai pasiekė tokį priesvorį?

— Ne vien geri pašarai užtikrina normalų veršelių vystymąsi — sako veršinėkė.

Tiesa, kiekvienais metais veršeliams kolūkis negailėdavo koncentratų, burokų, dobilų. Jų gyvuliai gaudavo pakankamai. Bet veršienos gamyba kolūkis negalėjo pasigirti.

Siemet pradėjusi dirbti veršinėkė, S. Matuliuskienė pareiškė fermos vedėjai O. Baublienė:

— Kol veršelius laikysime tvartuose, nesitikime gero prieauglio.

Veršinėkės pasiūlymu prie fermos buvo įrengti aptvarai. Juose veršeliai išbūdavo kiek-

vieną gledrią dieną. Saulė, grynas oras — gerai veikė prieauglio organizmą. Veršeliai pradėjo daugiau ėsti, pasidarė judresni.

O darbo S. Matuliuskienė negailėjo. Kasdien ji veršelius laikė šerė, girdė. Per porą savaitių veršelio paros priesvoris padidėjo 200—300 gramų.

Siemet kolūkis jau pardavė valstybei 90 veršelių ir dar tiek numato realizuoti. Kai kurie iš jų sveria net po 300 kilogramų.

KAS PIRMAUJA?

Rodikliai 1960 m. spalio 1 d.

	Rokiškis	Anykščiai
1. PRIMELZTA PIENO IS VIENOS KARVĖS KG	1682	1864
2. PAGAMINTA PIENO 100 HA ŽEMES NAUDMENŲ CNT.	140	160,7
3. PAGAMINTA MĖSOS 100 HA NAUDMENŲ CNT	22,5	25,3
4. PAGAMINTA KIAULIENOS MĖSOS 100 HA ARIAMOS ŽEMES CNT	18,4	18

VEISLINĖS AVININKYSTĖS RAJONAS

PASVALYS. Prieš penkerius metus „Atžalyno“ kolūkio kolūkiečiai įsteigė pirmą rajone veislinę Lietuvos juodgalvių avių fermą. Ji tapo aukšto produktyvumo avininkystės vystymo centru. Dabar fermoje yra daugiau kaip 500 veislinių avių. Iš kiekvienos avies prikerpama po 4—4,2 kilogramo aukštos kokybės vilnos per metus.

Pradėjus talkyti dirbtinį apseklimą, likviduotas avių bergždumas. Iš šimto motininių avių šiemet gauta 160 ėriukų. Kolūkio ferma jau ketvirtus metus iš eilės yra Visasajunginės liaudies ūkio pasiekimų parodos dalyvis, o fermos vedėja Ona Valčiūnienė apdovanota Lenino ordinu.

„Atžalyno“ kolūkio avių augintojų pavyzdžiu ir jiems padedant veislinės Lietuvos juod-

galvių avių fermas įsteigė taip pat „Atramos“, „Kovos“ ir eilė kitų kolūkių. Dabar elitinių avių fermas turi 17 rajono žemės ūkio artelių. Rajone yra apie 6 tūkstančius aukšto produktyvumo Lietuvos juodgalvių avių. Artimiausiais metais veislinės avių fermos bus įsteigtos visuose rajono kolūkiuose, o avių skalčius padidės dvigubai.

Pasvaliečiai padeda vystyti veislinę avininkystę kitų respublikos rajonų bei broliškų respublikų gyvulių augintojams. Siemet aplinkinių rajonų, Kaliningrado srities bei kaimyninių tarybinių respublikų kolūkiams ir tarybinams ūkiams parduota 1200 veislinių avių ir reproduktorių. Dvidešimt Lietuvos juodgalvių bus išsiųsta į Bulgariją.

(ELTA).

Daugiau trijų tūkstančių

Kai „Anykščių šilėlio“ kolūkio karvių melžėjos svarstė įsipareigojimus, Ona Černiauskaitė pasiryžo:

— Primelšiu daugiau kaip po 3500 kilogramų pieno.

Bėgo vasara, ir Onutės vardas kas mėnesį mirgėdavo geriausiųjų rajono karvių melžėjų pavardžių sąrašė.

O. Černiauskaitė skirta melžti 13 karvių. Visos jos iš tvartų į ganyklą išėjo riebios, išsišėrusios.

— Tai ir yra geras požymis, kad per vasarą karvės duos daug pieno, — džiaugėsi fermos vedėjas Antanas Tuskenis. Ir jo žodžiai pasitvirtino.

Kolūkio ganyklos nėra vešlios — krūmokšniai, raistellai. Bet jose ganomos karvės paėda sočiai. Jas rūpestingai prižiūri ir kerdžiai, ir pati melžėja.

Per šių metų devynis mėnesius Ona Černiauskaitė primelžė po 3119 kilogramų pieno iš kiekvienos karvės.

Nuotraukoje: melžėja O. Černiauskaitė.

G. VARKALYS

Kiaulių šėrėja tesi žodį

Šių metų pradžioje Nemenčinės rajono Verusavos tarybinio ūkio kiaulių šėrėja A. Bartusevičė įsipareigojo J. Čižo metodu nupenėti 1500 kiaulių.

Savo žodį pirmiausia šėrėja garbingai tesė. Slomis dienomis tarybinis ūkis pristatė valstybei dar vieną grupę bekonų, kuriuos išaugino A. Bartusevičė. Iš viso ji jau nupenėjo ir atidavė realizuoti 1055 kiaules. Penima dar 400 gyvulių.

Paruošti kultūrinės įstaigas žiemai

Vasaros laikotarpiu kultūros įstaigų darbas daugiausia persikelia į žalias vejas, arčiau gamtos. Rengiamos linksmos gegužinės, net vaidinimai, ir tie ruošiami po atviru dangumi.

Kitas dalykas rudenį ir žiemą. Visas kultūrinis darbas persikelia į kultūrinių įstaigų patalpas. Nuo to, kaip jos bus paruoštos, skoningai sutvarkytos, priklausys visą kultūrinę veiklą.

Ruošdamosi žiemos darbui, štai ką papasakojo viena seniausių rajono kultūros darbuotojų, Svėdasų bibliotekos vedėja E. Baltuškienė:

— Visai kiti planai, kiti darbai laukia kultūrinių įstaigų rudenį ir žiemą. Ir aš visada, maždaug nuo spalio mėnesio, pertvarkau bibliotekos darbą. Ilgais žiemos vakarais daugiau atsiranda laiko žmonėms su gera knyga praleisti laiką, o tuo pačiu ir bibliotekos lankytojų skaičius padidėja, dažniau bibliotekos

durys varstomos. Ir kiekvieną reikia sutikti taip, kad jis jaustųsi tikrai į kultūrinę įstaigą pakliuvęs, kad dažniau čia lankytųsi.

E. Baltuškienė tikrai daug darbo įdėjo, paruošdama biblioteką žiemai. Suklasifikuootos turimos knygos, sudarytas rekomenduojamų perskaityti knygų stendas, jų sąrašas taip pat įvalrus. Tuo galės pasinaudoti įvairių profesijų žmonės: ir darbininkas, ir mokytojas, ir kolūketis.

Nepamirštas liko jaunas bibliotekos lankytojas. Įrengta fotovitrina „Laiminga vaikystė“. Įdomiai įrengtas fotostend „Kelionė į Mėnulį“. O kol ten vyksime, rekomenduojamos perskaityti

kaifurių rašytojų knygos apie fantastines keliones po Visatą.

Bibliotekoje įrengta „Svėdasų“ kolūkio ekonomikos vitrina. Čia galima vaizdžiai pamatyti, koks šiemet gautas grūdų derlius, kiek kolūkis pagaminęs pieno, mėsos, kiek dar reikia gaminti, kad įvykdžius duotą žodį. Ir neveltui galima išgirsti tokias kolūkiečių kalbas: „Užbėkim bibliotekon, žvilgterėsim, kaip melžėjoms sekasi dirbti“.

Bibliotekos vedėja E. Baltuškienė dažnai sutiksis šlapiais rudens keliais brendančią su knygų ryšuliu pas skaitytojus, kurie dėl vieno ar kito priežasčių negali į biblioteką atvykti.

Geral pasiruošė žie-

mos laikotarpiui „Pavasario“ kolūkio bibliotekos vedėja drg. Bartulytė. Si biblioteka dalyvauja Visasąjunginėje kaimo bibliotekų apžiūroje. Pertvarko savo darbą pagal naujas sąlygas Surdegio, Anykščių kultūros namai.

Bet yra ir tokių kultūros įstaigų, kurių darbuotojų neįsivaizduojama nei vasara, nei žiema. Jie dirba vienodai. Štai „Užtaiką“ kolūkio bibliotekoje nėra to jaukumo kaip Svėdasuose. Knygos irgi apleistos, neklasifikuotos. Vedėja Biliūnienė neranda kelio į kolūkio kontorą. Čia gavusi žinias, galėtų įrengti diagramas. Neranda kelio ji ir pas knygų skaitytojus. Atėjo kas į biblioteką — gerai, neatėjo — dar geriau. Štai pagal tokį principą ir dirba. O apylinkės taryba tokiu darbu irgi patenkinta.

Vis blogiau atsiliepia kolūkiečiai apie Lenino vardo kolūkio bibliotekos vedėjos Kisielytės darbą. Nei ji įdomių vakarų organizuoja, nei knygos aptarimų esti, ir apsimai, Kisielytė daugiau namuose linkus sėdėti.

Skiemonių kultūros namai garsėjo gera agitmenine brigada. O kokių įdomių vakarų kultūros

namuose skiemoničiai surengdavo. Bet štai jau kuris laikas kultūrinio darbo fronte tylu ir ramu. Pačios patalpos neatremontuotos. Jokie vakarai, išskyrus kiną, čia nerengiami.

Žiemą, kada kolūkiečiai daugiausia turi laiko knygas skaityti, „Svyturio“ kolūkio biblioteka visai užsidaro. Mat, čia nėra pečiaus. O kas gi eis į nekūrentą patalpą. Vedėja, ir ta rečiau į šaltą biblioteką užsina. Argi negalėtų švyturiečiai geriau savo kultūrinę įstaigą paruošti žiemos darbui?

„Puntuko“ kolūkio kultūros namų direktorė Kazušauskienė irgi darbą apleido, ryšius su jaunimu nutraukė. Kolūkiečiai privalo pareikalauti iš Kazušauskienės darbo ataskaitos, tuo labiau, kad ji yra rajono tarybos deputatas.

Kultūros darbuotojų pareiga nedelsiant imtis ruošti įstaigas žiemos darbui, numatyti įdomias menines programas, padaryti taip, kad visi kolūkiečiai laisvalaikį praleitų kultūringai, naudingai.

A. NEMICKAS
Rajono kultūros skyriaus inspektorius

Kai sukaikia sirena...

Bet kuriuo paros laiku, bet kokiam orui esant, vos sukaikia Anykščių gaisrinės sirena, prie automašinių atskuba broliai Leonas ir Aleksas Bartusevičiai — gaisrininkai-laisvanoriai.

Bartusevičiai — ne tik geri gaisrininkų komandos pagalbininkai. Leonas, dirbdamas „Anykščių vyno“ fabrike šaltkalviu, rūpinasi, kad darbininkai laikytųsi priešgaisrinės apsaugos taisyklių, kovoja už cecho tvarkingumą. Aleksas — miesto kooperatyvo darbininkas — mokosi darbo jaunimo vidurinėje mokykloje. Laisvalaikį jis su savo draugais — laisvanoriškos gaisrininkų draugijos nariais — lanko miesto gyventojų butus, tikrindamas, ar nepažeidžiamos priešgaisrinės apsaugos taisyklės, aiškina, kaip svarbu jų laikytis.

Broliai Bartusevičiai ne kartą apdovanoti Garbės raštais. Neseniai gaisrininkų draugija atsuntė jiems iš Vilniaus dovanų — uniformas.

20 priešgaisrinės apsaugos entuziastų yra rajono laisvanoriškoje gaisrininkų draugijoje. Jų atliekamo profilaktinio darbo dėka rajone nuolat mažėja gaisrai.

Alf. BRIEDIS

KORRESPONDENTAI praneša

Akmenos kultūros namuose Viešintų apylinkės laboratorijos felčerė A. Černiūtė skaitė paskaitą „Tuberkuliozė ir kova prieš ją“. Akmeniečiai pagelddauja, kad būtų daugiau paskaitų medicinos temomis.

R. SALNA

Svėdasų kooperatyvas organizavo gatavų drabužių parodą, — parduodama. Vietos universalinė parduotuvė prekiaavo apie 19 tūkstančių rublių.

I. ZABARSKAITĖ

„Lenino keliu“ kolūkis stato dviejų aukštų mūrinį pastatą. Čia iškurs naujo tipo aštuonmetė mokykla. Visą vasarą statybininkai turėjo talkininkų. Statyboje dirbo Kauno politechnikumo ketvirtosios grupės ir kooperatinio techninio mokslininkai.

D. MILIUS

Antalinos pradinės mokyklos mokiniai kaupia pašarus žvėreliams ir paukščiams: vasaros metu pasirūpino šieno nuobirų, piktžolių sėklų. Dabar gi, pastebėjo kolūkių laukuose likusių kviečių ir miežių varpų, nutarė jas surinkti. Rugšėjo 30 dieną, susirikiavę voronais, mokiniai pri-rinko 2 maišus varpų.

K. GAILIONIENE, mokytoja

ALG. PUIDOKAS

TAI NE DANGUS

Laukei naktis. Matyt, kaip žvaigždės virpa virš išrasotų pakelės beržų. Mėnuo, paliejęs į medžius dažų, pilkajam debesų visai išstirpo.

Mėnuo išstirpo... Tik aplink matyti Toksai valskus plevėnimasis žvaigždžių, Tarsi jaunų lėpsnojančių širdžių... — Tai ne dangus — gyvenvietėje švyti.

Gal alyvų žydėjimas baltas...

Sutikau — kai žydėjo žibutės, Kai padangių keliais gervės grįžo. Iš pletų šiltas vėjas papūtęs, Sirdis mūsų berželiais surišo.

Bet iškrito žiedeliai vyšnaltės, Į pletus gervės vėl išplasojo. Kaip ir jos — atsiskyrė mergaitė, Skepetaitė vylingai pamojo.

Rudenėlis nubėga pageltęs... Lai greičiau čia gegužis sugrįžta, — Gal alyvų žydėjimas baltas Man su jąja ir melais surištu.

Antanas PUODZIONAS

Po saulėtos Gruzijos snieguotus kalnus

Kiekvieną vilioja kelionės į nematytus kraštus. Norime dar geriau užgirsti mūsų plačiosios Tėvynės pulsą, pamatyti neaprepiamus auksinės spalvos laukus, pabuvoti didžiulių miestų sūkuryje ir palydėti akimis statybose linguojančius kranus.

Vasaros atostogų metu teko mums, penkiems Anykščių rajono mokytojams, kartu su ukrainiečiu, rusu, latviu ir kitų respublikų atstovais su kuprinėmis ant pečių palaiptoti sniegu nuklotais Kaukazo kalnais, pasiklausyti šniokščių kalnų upių, pasigėrėti lygiais vynuogynų plotais.

PIRMIEJI KAUKAZO ĮSPŪDŽIAI

Antrą parą, važiuojant iš Maskvos link Ordžonikidzės, traukinyje kaskart vis darėsi tvankiau, šilčiau. Pro vagono langus matėme vis daugiau ir daugiau subtropinių augalų. Kiekvieną, pirmą kartą važiuojantį į Kaukazą, apėmė vienintelis troškimas — kuo greičiau pamatyti tuos pasakiškus, snieguotus kepures pasipuošusius kalnus. Šniokščių, putotos kalnų upės iš tikrųjų vilioja savo triukšmingumu ir vandens tyrumu. Žaliuojančius slėnius su vynuogynų laukais dažniausiai ir juosdavo baltos juostos —

VAIZDAI KALNUOSE.

Autoriaus nuotrauka

triukšmingos kalnų upės. ...Rytas. Sukilę tvarkosi, o ankstyvesnėje, žingėdumo apimti, žiūri pro vagono langą, gėrdamiesi pasakiškais gamtos peizažais.

— Žiūrėk, — kreipdamasis į mane, prabilo Stasys Kunčinas, — nors ir saulė dabar šviečia, bet šiandieną bus lietaus. Matai, kažkokie ten debesys keliai.

Iš tikrųjų tolimoje buvo matyti aštriais išraižytas krašais sniego baltumo debesys. O juk kiekvienam turistui aiš-

kū, kad jam lietus reikalingas lygiai taip, kaip geram mokiniui dvejetas. Po pusvalandžio, persimesdami vieni su kitais keliais žodžiais, klausydami monotoniško vagono ratų stuksenimo, sveltindami sumanus ir darbščiuosius laukų darbininkus, vėl lyg tyčia visi žvilgsnius nukreipėme į tuos pačius, anksčiau matytus debesis.

Atrodo, kad tie debesys tebestovė vietoje, net ir jų kontūrai nesikeičia, — vėl neišskentė Stasys Kunčinas.

— Negali būti. — Įsiterpė Lionė Cukuraitė, — nes daug jau laiko praėjo.

Bet visi gerai ir įtemptai įsižiūrėję, pamatėme tokius pat kaip ir anksčiau baltus, su tais pačiais iškraipymais ir vietoje tebestūsančius debesis.

Visi, žinoma, anykštiečiai, pradėjome abejoti ir spėlioti, ar tai tik ne kalnai.

(Nukelta į 4 psl.)

Po saulėtos Gruzijos snieguotus kalnus

(Atkelta iš 3 psl.)

Kilo tarp mūsų gln-
čas. Vieni teigė, kad kal-
nai, kiti — ne. Ir besi-
ginčydam) mes visgi ne-
prėjome vieningos nuo-
monės.

Iš „keblis“ padėties
ištraukė mus Maskvos
studentas, pagal kilme
ordžonikidzietis, kuris
kartu su mumis vyko
atostogų. Tarp kitko, tas
mūsų bendrakeleivis daug
žinojo ir apie mūsų jau-
nuosius anykštiečius
moksleivius — turistus,
nes jie kartu dalyvavo
visasąjunginiame saskry-
dyje Kaukaze.

Jisai paaiškino, kad
tenai toluomoje yra kal-

nai, o už jų toliau — de-
besys. Antai, ta aukšta
kalva yra „Kazbekas“.

Dar klek pavažia-
vus, buvo aiškiai ma-
tyti didingo „Kazbeko“
aštrūs šlaitai, blizgan-
čios saulėje viršūnės,
kurios atrodė esančios
čia pat.

Tačiau, mūsų nustebi-
mul, iki „Kazbeko“, kaip
pareiškė bendrakeleivis
ordžonikidzietis, buvo
virš šimto kilometrų, o
mums atrodė, kad ne
daugiau dešimties.

Puslaidienyje Ordžo-
nikidzės gatvėse mes dar
labiau pajutome pietinį
klimatą ir vos spėdavome
braukti nuo kaktos pra-
kalto lašus.

KRIKSTAS

Alagyre apsirūpinę
turistiniai reikmenimis
ir maistu, patraukėme į
pirmuosius kalnus. Iš ša-
lies net gaila buvo mūsų
grupės merginų, o ypač
žemaūgių: jos su kuprine
atrodė lyg vorai. Tačiau
tai nuotalkos negadino, o
dargi priešingai — pa-
gyvino. Lietuviai krapno-
jant, žasele patraukėme
Alagyro gatvėmis. Vos
išėjus iš miesto, lyg iš
kibiro praplūpo šiltas
lietus. Pradžioje visi
mūsų grupės nariai įsi-
slautė į lietpalčius, mer-
ginos išsitraukė neper-
šlampamas skarutes, ta-
čiau veltui. Po kelių mi-
nučių nebepadėjo jokie
lietpalčiai, o iš dalies jie
jau buvo ir nebereikalin-
gi — visai peršlapo. Be-
to, kelyje reikėjo nuga-

lėti upelį, kuris buvo
nuo lietaus pakilęs ir
per kurį nebuvo jokio
lieptelio. Taip visi buvo
„pakrikštyti“ lietaus ir
upelio vandeniu, ir save
jau laikė grynais kauka-
ziečiais, nors mūsų kau-
lai buvo dar sausi.

Pernakvojė kalnų pa-
pėdėje ir išsidžiovinė,
sekančią dieną gėrėjo-
mės Vladikaukazo lomos
platybėmis, kur 1942
metais gyventojai su Ta-
rybine Armija didvyriš-
kai vedė atkaklius gyny-
bos mūšius prieš vokiš-
kuosius okupantus.

Vakare vėl atsidadėme
didžiausiame Siaurės
Osetijos slėdyje, švino
ir cinko rūdų rajono
centre Alagyre, kuris
yra gerai žinomas viso-
je Tarybų Sąjungoje.

(Bus daugiau)

FELJETONAS

Nuotyčiai besimaudant

— Ata-ta, tai gyvenimė-
lis, — rėždamas su vanta
per nugara, gardžiuojasi
storas dėdulė. Paskui jis,
visas raudonas, lyg virtas
vėžys, išslenka į rengimosi
kambarį. Besirengiant sto-
ras dėdulė netenka žado.
Nebėr jo kelnų! Vidury
dienos apvogė.

— Ot, gražiai nušveitė,
gyvatės, — juokiasi iš sto-
ro dėdulės nelaimės ilgas,
lyg žardas, kalmynas.

Storas dėdulė kelia
triukšmą. Jis sakosi, jokių
būdu neišgys namo be kel-
nių.

Pirties tarnautojas prašo
storą dėdulę nurimti ir pri-
siminti: gal kartais jis į
pirtį be kelnų atkuliavęs.

Dėdulė dievagojasi, kad
jis tikrai atėjo apsirengęs,
pasidėjo savo mantą į šią
spintutę, išsimaudė, o kel-
nių nėr.

— Tai gi, pasitalko, —
porina ilgasis kalmynas. —
Per Didįjį karą nuėjom į
pirtį, pamenu. Išsimaudėm,
jau ruošiamės rengtis, o
čia drabužių nebėr. Nušvil-
pė viską, nė rizelio prisid-
dengti nepalikom. O čia tik
kelnes nukombinavo. Per
aną karą, pamenu...

Staiga ilgasis nustojo
rengtis, kaip buvo ištisęs
ranką į spintutę, taip ir li-
ko stovėti. Sustingo.

— Batukus ilucipieriai
nujojo, — tiek tepasakė ir
klektelejo ant suolo.

— Namo paršveisi ir ba-
sas, kojų nenušalsi, kitas
dalykas, jei žiemą būtų...

— Matyt, kas nors ne-
tyčia bus apslavęs. Surasi,
nebijok, — guodė nukentė.
Jusl kalmynai, o tuo tarpu

žmogelis iškulniavo į namus
basas.

Kiek blogiau buvo tam,
kuris grįžo į namus be kel-
nių. Sėdyninės tarybos
posėdyje prabilo kočėlas.
Zinoma, kuri čia žmona
grįžusi vyrą be kelnų su-
tikis su alaus bonka. Nėr
tokių žmonių.

Bet būna ir joms besi-
maudant nuotykių.

— O, jėrgutėliau! Sijo-
nuko nėr.

Ir čia šoka, ir čia žiūri,
ir viskas veltui. Buvo ir
nebėr.

— Tai gal milicininką
prile kiekvienos spintelės
statysl? — piktinasi pirties
darbuotojai.

Milicininko gal ir nereiki-
kia, užraktukus įtaisyti bū-
tų ne pro šalį.

Neperseniausl, vieną
penktadienį, vėl pasigirdo
moteriškas klyksmas:

— Batukų nebėr.

— Matyt, nesulaukė ir
vieno namo išėjo. O gal
kas netyčia...

Bet batukai, dingę „ne-
tyčia“, neatsirado. Kaip
pasitiko grįžusią iš pirties
basą žmonelę jos vyras,
sunku pasakyti. Tikriausiai,
nupirko kitus batukus. Bet
ar nepavogs ir tų?

Anykščių miesto pirties
darbuotoja Smertjeva sa-
kant, jog žino tuos altva-
rus, kurie viską glėmžia.
Bet, va, nenuvėrus — ne
vagus.

Tad ar nė laikas tokiam
čiuptelti už rankos ir pa-
sakyti: „Užtenka!“

E. Šilaltė,
C. Berčiūnas

Už redaktorių
C. BYTAUTAS

Anykščių MMS darbuotojų kolektyvas reiškia gilią užuojautą vyriausiam inžinieriui-mechanikui
VYTAUTUI GUDONIUI
dėl mylimo tėvelio mirties.

Rokiškio miškų ūkio medelynai, nuo š. m. spa-
lio 10 d. atleidžia organizacijoms ir piliečiams
įvairius dekoratyvinius veislinius medžius-krū-
mus. Medelyne yra maumedžių, kanadinių topo-
lių, ginalinių ir uosialapių klevų, gluosnių, gel-
tonųjų akacijų, lanksvų putinlapių ir juodųjų
serbentų.

Direktorius

„PERGALĖ“

Šiandien ir rytoj žiūrėkite
kino filmą

„PAVASARIO AUDROS“,

8—9 dienomis —

„Septintoji Stribado
kellonė“

PRANEŠIMAS

apie pieno ir mėsos gamybą rajono kolūkiuose
1960 metų spalio mėn. 1 d.

Etės Nr.	KOLŪKIO PAVADINIMAS	Primelž. pieno 100 ha naud- m enų (cnt)	Socialistinio išipareigojimo įvykdymo procentas	Primelžta pie- no iš 1 karvės (kg)	+ padidėjimas, — sumažėjimas, palygi- nus su praėjusio meto tuo pačiu laikotarpiu	Pagaminta ir parduota mėsos 100 ha naudme- nų (cnt)	Socialistinio išipareigojimo įvykdymo procentas	Pagaminta ir parduota klau- denos 100 ha arimų (cnt)
1.	„Anykščių šilėlis“	355,4	106	2820	+326	26,7	74	16,3
2.	„Draugystė“	293,8	98	2751	+274	39,2	103	27,2
3.	„Lenino keliu“	270,2	100	2577	+232	49,3	124	36,7
4.	„Pergalė“	259,4	101	2686	+275	47,2	143	24,0
5.	„Švyturys“	217,8	95	2342	+163	36,1	117	22,4
6.	„Bolševikas“	209,0	98	2095	+180	25,0	176	9,1
7.	„Pavasaris“	206,9	79	1973	— 27	31,6	118	22,0
8.	K. Staro vardo	202,7	111	2079	+125	30,0	161	19,9
9.	„Žalgiris“	192,0	87	2281	—300	37,1	116	29,1
10.	Mičurino vardo	182,6	85	1921	—176	28,2	2,4 k*	20,6
11.	„Aukštakalnis“	180,4	82	1877	+ 39	29,8	111	21,8
12.	„Už taiką“	180,3	107	2396	+363	19,8	86	13,5
13.	„Surdegis“	168,8	104	1856	— 8	37,4	186	24,8
14.	„Gegužės Pirmoji“	167,7	102	1934	— 47	21,4	118	16,1
15.	„Ateltis“	165,8	93	1861	— 9	31,9	138	22,1
16.	„Puntukas“	163,3	90	1801	+ 2	25,8	122	19,0
17.	„Jara“	161,4	104	1998	+248	10,8	49	10,4
18.	„Laisvas artojas“	156,1	85	1939	+242	18,5	63	10,1
19.	„Pažanga“	155,0	105	1956	+560	28,8	115	17,1
20.	„Vienybė“	150,2	86	1666	—102	20,1	118	13,8
21.	„Levaniškis“	148,3	177	1739	—354	19,3	92	20,9
22.	„Spindulys“	148,1	89	1696	—134	13,3	106	8,9
23.	„Skieponys“	138,5	96	1572	+212	22,6	132	12,7
24.	Lenino vardo	138,1	82	1540	— 34	20,9	85	15,6
25.	M. Melnikaitės vardo	138,1	76	1519	— 3	23,1	189	16,0
26.	„Sviesa“	137,4	79	1556	—147	11,3	80	10,4
27.	„Svėdasai“	136,4	103	1807	+215	18,3	154	14,2
28.	„Naujas gyvenimas“	132,7	100	2023	+158	29,7	96	21,4
29.	„Jaunoji gvardija“	128,4	74	1519	—222	21,2	91	14,4
30.	„Diktarai“	125,4	81	1425	—169	17,4	91	12,6
31.	„Keltas į komunizmą“	124,1	77	1487	+211	19,5	102	10,6
32.	„Paryžiaus Komuna“	120,3	99	1599	+134	26,6	111	18,4
33.	Ždanovo vardo	116,8	64	1323	—150	12,5	174	7,3
34.	„Draugystės keliu“	112,9	84	1569	—	19,7	74	20,7
35.	„Aušra“	110,3	99	1673	+234	16,5	85	10,8
36.	Cerniachovskio vardo	110,0	77	1584	— 20	27,0	84	16,8
37.	„Gimtoji žemė“	104,7	94	1322	+153	15,2	92	15,7
38.	„Ąžuolas“	101,7	75	1329	— 97	17,8	115	12,2
39.	„Tarybinis artojas“	99,3	99	1598	+ 30	13,3	84	12,2
40.	J. Billūno vardo	99,2	106	1763	+219	27,1	156	19,3
41.	J. Zemaitės vardo	98,7	87	1382	+ 84	14,2	78	14,5
42.	„Kibirkštis“	74,7	119	1326	+310	10,3	98	6,5
43.	„Kalnapilis“	71,5	75	986	—	24,7	2,3 k*	23,0
44.	Puškinio vardo	65,5	60	1029	— 30	16,0	141	12,9
45.	P. Cvirkos vardo	63,7	58	897	—207	11,8	107	7,6
Kolūkiuose:		156,1	92	1835	+ 91	24,1	113	17,4
Troškūnų taryb. ūkyje		275,8	92	2265	—393	53,9	80	41,4
Kolūkiuose ir taryb. ūkyje		161,2	92	1861	+ 61	25,3	103	18,4

Pastaba: k* įvykdyta kartų.

ANYKŠČIŲ RAJONO CSV INSPEKTORIUS